

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26629

гр. София, 10.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разглежда дело номер **10636** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от 11.11.2024г. на СУ „Св.Кл.Охридски“, чрез процесуален представител адв.О.- жалбоподател по адм. дело № 10636/2023г., по описа на Административен съд София- град, за изменение на решението по настоящото дело в частта за разноските.

Твърди, че с решение № 22042/01.11.2024г. на СУ „Св.Кл.Охридски“ са присъдени съдебни разноски в общ размер на 76992лв.-1700лв. д.т. и 1168лв. възнаграждения за вещи лица, от които 500лв. за ССЕ, 468лв. за СТЕ и 200 лв. за допълнителна СТЕ. Посочено е в молбата, че с Определение от съдебно заседание на 02.10.2024г. възнаграждението на вещото лице по допълнителната съдебно-техническа експертиза е увеличено от 200лв. на 351лв., като жалбоподателят е задължен да внесе допълнително 151лв. по сметка на АССГ. Твърди, че сумата е внесена, но не е присъдена с процесното съдебно решение, въпреки, че е поискана.

Молбата е изпратена на насрещната страна по делото, за отговор в едноседмичен срок. На 22.11.2024г., е постъпило становище, с което моли същата да бъде оставена без уважение, предвид това, че съдът е допуснал допълнителна експертиза след представяне на допълнителни документи от жалбоподателя, въпреки възражението на ответника, че предметът на спора е с изцяло правен характер и искането за назначаване на нова експертиза за изясняване на неотносими към правния спор факти не следва да бъде уважено.

Административен съд София-град, намира молбата за процесуално допустима-предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, носител на правото да иска допълване или изменение и на съдебното решение в частта за разноските.

По същество е неоснователна.

Производството по делото е образувано по жалба на СУ „Св. Климент Охридски“ против Решение № 0401-105/13.10.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 (ОП НОИР), с което е определена финансова корекция в размер на 25 % от размера на предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове /сумата по допустимите, засегнати от нарушението разходи, които са поискани от бенефициента за възстановяване/ по индексирания Договор №80.09-240 от 11.12.2020 г. с изпълнител „Никмар кнстракшън“ ЕООД на стойност 8 249 779.45 лв. без ДДС /9 899 735.34 лв. с ДДС/.

С Решение № 22042 от 01.11.2024г. по настоящото дело е отменено Решение № 0401-105/13.10.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 (ОП НОИР), с което е определена финансова корекция в размер на 25 % от размера на предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове /сумата по допустимите, засегнати от нарушението разходи, които са поискани от бенефициента за възстановяване/ по индексирания Договор №80.09-240 от 11.12.2020 г. с изпълнител „Никмар кнстракшън“ ЕООД на стойност 8 249 779.45 лв. без ДДС /9 899 735.34 лв. с ДДС/.

Със съдебния акт е осъдена Изпълнителна агенция „Програма за образование“, да заплати на Софийски университет „Св. Климент Охридски“ разноски по делото в общ размер на 76 992 лева., съобразно представен на 02.10.2024г. /когато е проведено последното по делото съдебно заседание/ списък с разноски

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебните разноски са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Разноските са три вида: заплатени такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат (чл. 78, ал. 1 ГПК).

В процесния случай, с протоколно определение на съда от 24.01.2024г. е допусната по искане на жалбоподателя СТЕ като е определен депозит в размер на 500 лв., вносими в 7 дневен срок от ответника. С писмена молба от 30.01.2024г. /л.387/ е представено писмено доказателство, удостоверяващо внесения депозит.

С писмена молба от 04.04.2024г. /л.497/ жалбоподателят, чрез процесуалния си представител е поискал допълнителен въпрос към допусната по делото СТЕ, допуснат от съда с протоколно определение от 05.06.2024г., за което е определен депозит от 200 лв., вносим от жалбоподателя в 7-дневен срок. И на 10.06.2024г. с писмена молба от жалбоподателя е представен документ за платен депозит.

С протоколно определение на съда от 02.10.2024г. е прието заключението на вещото лице, издаден е РКО за сумата от 200лв. и жалбоподателят е задължен в 10-дневен срок да представи документ за плащане на разликата до пълния определен размер /351лв./ в размер на 151 лв., след което на вещото лице да бъде издаден РКО и за сумата от 151лв.

Със същото протоколно определение делото е обявено за решаване, а от страна на жалбоподателя е представен списък по чл. 80 ГПК, в който претендираната с настоящата молба за изменение на решението в частта за разноските сума от 151 лв.

не фигурира. С молба от 09.10.2024г. процесуалния представител на жалбоподателя е представил платежно нареждане като доказателство за плащане на сумата от 151 лв., определена като допълнителен депозит по СТЕ, и искане същата да бъде добавена към списъка на разноските на СУ „Св.Кл.Охридски“.

Съгласно чл. 80 ГПК страната, която е подала присъждане на разноски, представя на съда списък с разноските най- късно до приключване на последното заседание, в противен случай, същата страна няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. В този смисъл е дадено задължително тълкуване с ТР №6/6.11.2013г. по т.д.6/2012г. на ВКС. Списъкът с разноски следва да съдържа всички разходи, които страната е направила и които счита, че следва да й бъдат присъдени. В случая заявената воля с молбата от 09.10.2024г. е след като делото е било обявено за решаване, т.е. след приключване на делото, поради което не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските. Видно от диспозитива на решение № 22042 от 01.11.2024г. съдът е присъдил разноски в полза на жалбоподателя по делото съобразно представения на 02.10.2024г. списък с разноски.

При така изложените мотиви, съдът не намери основание да достигне до други изводи относно разноските за възнаграждение на вещо лице по повод депозираната молбата, поради което следва да я остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК вр. с чл.144 от АПК съдът
ОПРЕДЕЛИ :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 09.10.2024г. на СУ „Св.Кл.Охридски“, чрез процесуален представител адв.О., за изменение на Решение № 22042 от 01.11.2024г. по адм.д. № 10636/2023г. по описа на АССГ, 73-ти състав, в частта за разноските.

Определението може да бъде обжалвано в 14- дневен срок пред Върховния административен съд, съгласно чл. 248, ал.3 от ГПК.

Съдия: